

ЕВРОПЕЙСКА НОРМАТИВНА РЕГЛАМЕНТАЦИЯ НА ПРИЛОЖЕНИЕТО НА ИЗКУСТВЕНИЯ ИНТЕЛЕКТ

Камелия Кирилова Ангелова⁵

Стопанска академия „Димитър А. Ценов – Свищов“

Катедра „Публична администрация“

e-mail: kameliya.ang@gmail.com

Резюме: Желанието на Европейския съюз да се наложи като световен лидер в областта на изкуствения интелект доведе до приемането на първия Акт за изкуствения интелект (АИИ). С този иновативен нормативен текст ЕС се стреми да промени модела на управление на риска от реактивен към проактивен. Целта на статията е да се направи опит за очертаване потенциала на законодателния акт да се наложи като световна рамка за регулиране на изкуствения интелект на база на анализ на съществуващите и възможни проблеми и евентуалните решения на законодателя. Приложената методология на изследване е контент-анализ на нормативни документи, научни публикации и научни статии.

Ключови думи: изкуствен интелект, Европейски съюз, законодателство.

JEL: K33, O38.

EUROPEAN UNION - A POTENTIAL LEADER IN ARTIFICIAL INTELLIGENCE LEGISLATION

Kameliya Kirilova Angelova⁶

D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov,

Department of Strategic Planning

e-mail: kameliya.ang@gmail.com

Abstract: The desire of the European Union to establish itself as a world leader in the field of artificial intelligence led to the adoption of the first Artificial Intelligence Act (AIA). With this innovative regulatory text, the EU is attempting to change the risk management model from reactive to proactive. The objective of this article is to explore the potential of this legislative act to become a global standard for AI regulation, based on an analysis of existing and potential challenges, as well as possible legislative solutions. The applied research methodology is content analysis of normative documents, scientific publications and scientific articles.

Key words: artificial intelligence, European Union, legislation.

JEL: K33, O38.

⁵ Докторантска програма: „Организация и управление извън сферата на материалното производство (публична администрация)”, катедра „Стратегическо планиране”, факултет „Мениджмънт и маркетинг”

⁶ Doctoral programme: „Organisation and Management beyond the Sphere of Material Production (Public Administration)”, Department of Strategic Planning, Faculty of Management and Marketing.

Въведение

Изкуственият интелект (ИИ) преминава дълъг път на развитие. За пръв път той се споменава от Алан Тюринг в статията „Изчислителни машини и интелект“ (Turing, 1950) през далечната 1950 г. В следващите години учените не спират да доразвиват идеята и да изследват различни възможности за неговото създаване и приложение.

През последните 10 години усилията на изследователи и практики да доведат резултат и днес ИИ намира приложение в голям брой сектори на икономиката и обществото. Чрез него се разрешават лесно проблеми, които допреди това са представлявали огромно предизвикателство в световен мащаб. Наред с положителните моменти неговото приложение носи и рискове. Това е в основата на усилията на публичните власти в редица държави да търсят механизми за регулиране приложението на ИИ (Berryhill, Heang, Clogher, & McBride, 2019). Държавите, които имат за цел да дигитализират голяма част от обществените услуги и да внедрят ИИ в публичното управление, са изправени пред предизвикателството да създадат нови правила за предоставяне безопасни публични услуги на гражданите и бизнеса в една постоянно развиваща се среда. Трябва да се отчете, че употребата на технологии води до генериране на големи количества данни за навиците и начина на живот на хората, което понякога води до нарушаване на неприкосновеността на личния живот. Това не е слабост на системата, но изисква засилени мерки за защита на информацията при прилагането на ИИ. Тези мерки са важни, за да се изгради стабилно доверие в гражданите, които сигурно да се възползват максимално от потенциала на ИИ.

Основите на регламентацията са положени с приемането на богата стратегическа рамка, включваща набор от различни стратегии, планове, концепции, подходи и декларации, които позволяват максимално възползване от възможностите на ИИ и в същото време ограничаване на непреднамерени вреди, които той може да нанесе (European Commission, 2018). Неспиращото развитие, необходимостта от по-засилени мерки срещу потенциалната опасност от използването на ИИ и желанието на Европейския съюз (ЕС) да бъде световен технологичен лидер и пионер в създаването на регулации доведе до приемане на първия в света Регламент 2024/1689 на Европейския парламент и на Съвета за установяване на хармонизирани правила относно изкуствения интелект (European Parliament, Council of the European Union, 2024), наричан накратко Акт за изкуствения интелект (АИИ), който да очертае основната насока за необходимите законодателни инициативи на страните – членки и по света. Значимостта на Акта за изкуствения интелект на ЕС в глобален план относно регулирането на ИИ се основава на няколко ключови фактори. Първо, той е един от първите законопроекти за ИИ, предложени в световен мащаб. Второ, след създаването на Общия регламент относно защитата на данните (GDPR) ЕС има утвърдена репутация като успешен

регулатор в цифровата сфера и не на последно място една от ясните цели за създаване на Акта е да позиционира ЕС като лидер в разработването на нови, амбициозни глобални стандарти (Almada, The EU AI Act in a Global Perspective, 2025).

Регламентът въвежда някои ключови регулаторни мерки, свързани с прозрачността, високорисково управление на критичните сектори и ограничение на биометричното наблюдение. В същото време свръхрегулирането, недостатъчно дефинираните разпоредби и липсата на практически насоки относно прилагането на закона могат да станат пречка за глобализирането на закона. Това предпоставя подкрепа на тезата, че Актът за изкуствен интелект има потенциала да се утвърди като глобален регулатор, при условие че ЕС успее да реализира ефективно международно сътрудничество.

Целта на статията е да бъде направен опит да се очертае потенциалът на законодателния акт, да се наложи като световна рамка за регулиране на изкуствения интелект за осигуряване на безопасно прилагане на ИИ. За нейното постигане са поставени две изследователски задачи:

1. Очертаване на съществуващата нормативна база на ниво ЕС и по-задълбочено разглеждане на Акта за изкуствения интелект, които имат за цел да се прецени потенциалът на регламента и възможността му да се превърне в глобална нормативна рамка.

2. Очертаване на евентуалните пропуски и проблеми, както и предвидените механизми за преодоляване на трудностите, които биха попречили на ЕС да се наложи като световен регулатор.

1. Ретроспективен преглед на нормативната регулментация относно приложението на изкуствения интелект в ЕС

Изкуственият интелект има огромен потенциал за приложение в публичния сектор. Повишената му производителност и способността му да подпомага човешките дейности в критични ситуации предлагат на гражданите възможност за подобряване на скоростта и качеството на обществените услуги (Alhosani & Alhashmi, 2024). Въпреки тези предимства потребителите все още подхождат с недоверие към работата с изкуствен интелект. Постигането на доверие е важно за приемането му от страна на обществото (Geske & Leyer, 2022) (ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ, 2020). По тази причина Европейската комисия (ЕК) създава през 2018 г. Експертна група за ИИ на високо равнище (HLEG). Тя предлага седем ключови принципа, които трябва да бъдат спазени при разработване, внедряване и използване на ИИ, за да може той да се счита за надежден (European Commission: Directorate-General for Communications Networks, Content and Technology., 2020):

- 1.1. Човешки фактор и надзор.

- 1.2. Управление на данните и неприкосновеност на личния живот.

- 1.3. Техническа стабилност и безопасност.
- 1.4. Прозрачност.
- 1.5. Благополучие на обществото и околната среда.
- 1.6. Многообразие, недискриминация и справедливост.
- 1.7. Отчетност.

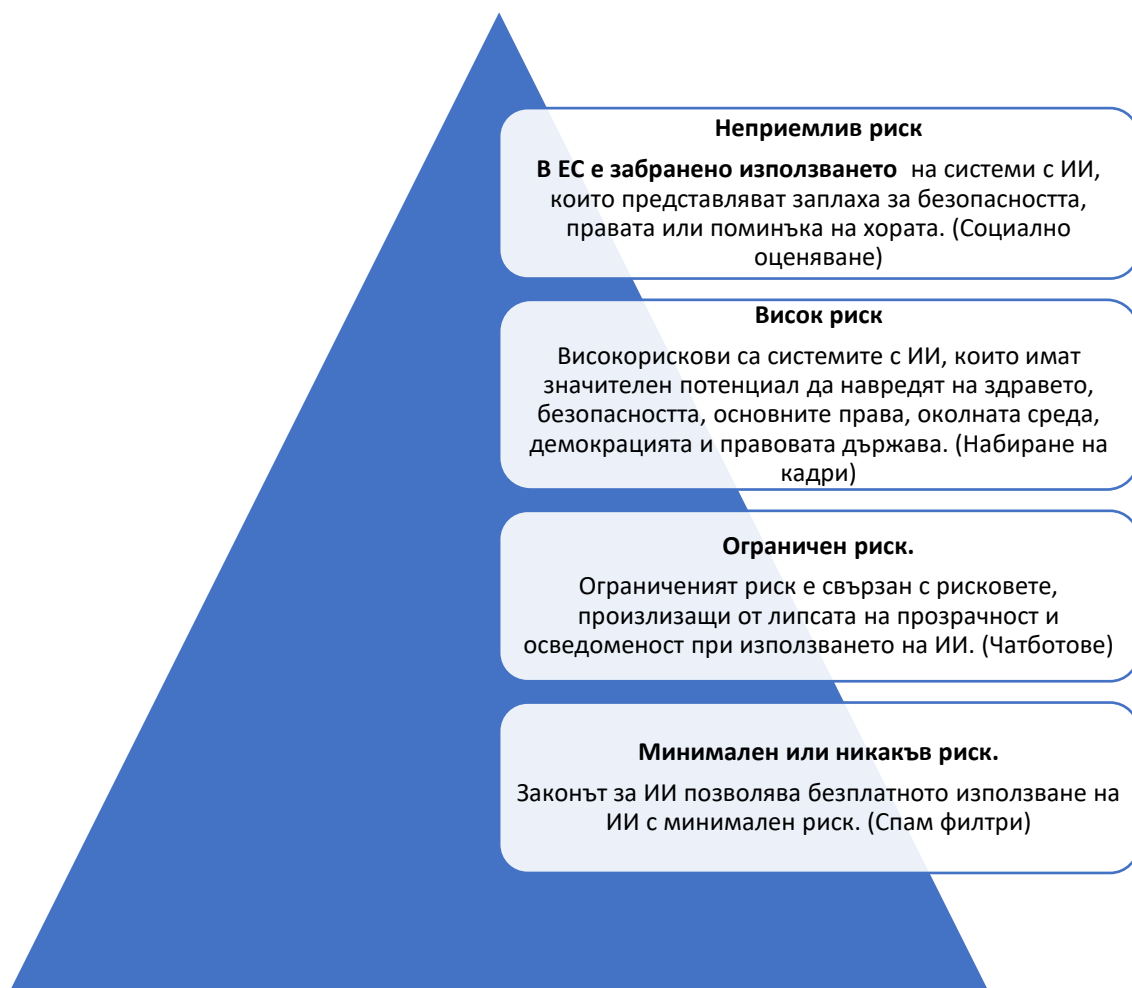
Идеята е, че ако приложенията, базирани на ИИ, спазват изброените по-горе етични принципи, могат да бъдат използвани дори и от хора с минимални технически познания, без да причиняват нарочна или случайна вреда (Joint Research Centre (European Commission), 2023).

От 2018 г. в сила е и Общият регламент относно защита на данните на ЕС (GDPR) (European Parliament, Council of the European Union, 2016). Той заменя предишната правна рамка на ЕС, която датира от 1995 г., която бе крайно нерелевантна на динамиката на прехода към дигитална трансформация. Целта на регламента е да улесни свободното движение на лични данни, като в същото време се опитва да обвърже това движение в съответствие със законовите изисквания, които произтичат от принципите за неприкосновеност на личния живот и правото на защита на личните данни (Mondschein & Monda, 2018). Въведени са редица нови задължения, включително по-високи санкции, но като цяло се запази регулаторната рамка на предходния законодателен акт (Mondschein & Monda, 2018). Въпреки промените той не можа да се справи с предизвикателствата, поставени от ИИ (Ufert, 2020). Предвид сложността на системите с ИИ е трудно да се постигне прозрачност в технологията му, което създава и рискове за някои права, прокламирани в разпоредбите на GDPR (Peschke & Peschke, 2022).

В началото на 2020 г. Европейската комисия публикува Бяла книга за изкуствен интелект, в която подчертава необходимостта от корекции в съществуващото законодателство и нуждата от приемането на ново законодателство, специално разработено за ИИ (ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ, 2020). На базата на тези насоки Европейският съюз създава и приема през 2024 година първия в света Акт за ИИ (АИИ). С тази стъпка ЕС променя модела за управление на ИИ, преминавайки от реактивна към проактивна регулаторна рамка (Gstrein, Haleem, & Zwitter, 2024).

2. Актът за изкуствения интелект – глобален регулатор

Актът за ИИ следва подход, основан на риска (Фигура 1), който се състои в класифициране на системите според предварителна оценка на техния потенциален риск, съобразена с избора и вида на регулаторните мерки или, казано по друг начин, колкото по-висок е рискът, толкова по-строги са правилата (Ebers, 2024).

Адаптирано по: Регламент 2024/1689 на Европейския парламент и на Съвета за установяване на хармонизирани правила относно изкуствения интелект

Фигура 1. Пирамида на нивата на риск в Акта за ИИ

Не трябва да се пренебрегва обхватът на регулаторните правомощия на Европейския съюз, който е свързан с компетенциите, делегирани от държавите – членки, като основният му фокус е създаването и поддържането на единния пазар. В резултат на тези ограничения подходът на ЕС към регулирането на изкуствения интелект се оформя предимно като пазарно регулиране (Almada, The EU AI Act in a Global Perspective, 2025). Терминът „Ефект на Брюксел“ е въведен от професор Anu Bradford (Bradford, 2015) и се използва във връзка с едностранното влияние върху компании и страни по света, което ЕС упражнява, налагайки правила и технологични стандарти чрез пазарни механизми. Актът очертава рамката за бъдещите законодателни инициативи на страните – членки, като се очаква да се разпространи в световен мащаб чрез „Ефект на Брюксел“ (Almada & Radu, 2023). Поради различие в политиките на държавите по света и специфичната материя, която регулира, е невъзможно да се предвидят световните социални и

икономически последици от „ефекта Брюксел“, затова авторите са на мнение, че Актът за ИИ няма да има такова действие (Ebers, 2024). От друга страна, разпоредбите в закона, които при определени обстоятелства намират приложение спрямо лица и организации, установени извън ЕС (Almada, The EU AI Act in a Global Perspective, 2025), налагат на компаниите, които оперират на територията му, спазването на Акта за изкуствения интелект, което ще наложи значителни корекции в практиките и структурите им на управление, както и в механизмите им за одит (Krause, 2025). Дори страна като САЩ, която поставя на първо място запазването на своите интереси и суверенитет в развитието на изкуствения интелект, разбира необходимостта от определено ниво на международно сътрудничество за изграждането на глобални стандарти, съобразени с различията между политиките на САЩ и ЕС, като същевременно се стреми да се запазят гъвкавостта и фокусът върху иновациите (Krause, 2025). Ако сътрудничеството бъде успешно, Актът за ИИ има огромен потенциал да се превърне в глобален еталон за регулиране (Gstrein, Haleem, & Zwitter, 2024).

Някои автори изразяват загриженост от факта, че законодателят не следва подхода на основните права, а вместо това използва акт, базиран на безопасността на продуктите и регулиране на риска (Ebers, 2024). Подобен подход обаче не е подходящ за защита на човешките права (Ebers, 2024). Рисковете, които не са упоменати в Акта за изкуствения интелект, могат да бъдат открити едва след като са нанесли вреда на лица и социални групи (Almada & Radu, 2023).

От 2018 г. насам ЕС приема обширно законодателство в областта на цифровите технологии, като създаде повече от 100 нормативни акта, регулиращи различни правоприлагащи агенции и други органи, които са от решаващо значение за цифровия сектор. Това обаче води и до множество препокривания и противоречия както на законодателството, така на прилагането му (Ebers, 2024). Свърхурегулирането води до липсата на ясни и точни разпоредби относно регулаторните органи и координацията между различните органи, които трябва да следят за спазването на закона. Решението не може да се търси само чрез разширително тълкуване на нормативни актове, необходима е промяна в голям брой общи и секторни закони, за да се избегне съществуването на препокриващи се структури за правоприлагане, дублиране на процедури, несъответствия между тези процедури и двойни глоби за един и същи набор от факти (Ebers, 2024).

Липсата на универсално прието научно определение за ИИ ще е съществено предизвикателство, особено предвид развиващия се характер на технологията (Gstrein, Haleem, & Zwitter, 2024). Целта на ЕС, легализирайки доста общо „система на ИИ“ в чл.3 ал. 1 от ЗИИ (European Parliament, Council of the European Union, 2024), най-вероятно е да се въведе гъвкаво понятие, което в бъдеще би могло да се тълкува доста широко (Gstrein, Haleem, & Zwitter, 2024). Недостатъчно дефинираните разпоредби или дори

липсата на такива дава възможност на европейските институции за по-нататъшното им включване в случай на необходимост (Bas, Salinas, Tinoco, & Sevilla, 2024).

Бъдещата устойчивост на акта изисква непрекъснато адаптиране към технологичния напредък и свързаните с него нововъзникващи рискове (Gstrein, Haleem, & Zwitter, 2024). Адаптирането ще зависи от способността на законодателите, разработчиците и обществото като цяло да участват в непрекъснат диалог (Bas, Salinas, Tinoco, & Sevilla, 2024). Това налага необходимостта, законодателят да вземе задължение на Европейската комисия в т.143 от преамбюла към регламента по отношение на създаване и организиране на подходящи комуникационни кампании за повишаване на осведомеността относно задълженията и насърчаване на добрите практики (European Parliament, Council of the European Union, 2024). Първата консултация, проведена с доставчиците на модели на ИИ с общо предназначение, извършващи дейност в ЕС, предприятия, представителите на гражданското общество, носители на права и академични експерти относно създаването на Кодекс за добри практики за доставчиците на модели на ИИ с общо предназначение, е вече факт. Целта е да се улесни правилното прилагане на правилата за моделите с общо предназначение, като се обхванат критичните области, свързани с прозрачността, правилата при авторското право и управлението на риска. Ключова роля за насърчаване на сътрудничеството в организирани консултации както на международно, така и на европейско ниво, има Службата по ИИ (AI Office), създадена от Европейската комисия. Обхватът на задълженията ѝ е законово установен (European Parliament, Council of the European Union, 2024). Най-общо функциите ѝ са свързани с подкрепа на законодателния акт и прилагане на правилата с общо предназначение, укрепване на разработването и използването на надежден ИИ, насърчаване на международното сътрудничество, сътрудничество с институции, експерти и заинтересовани страни от държавите – членки (European Parliament, Council of the European Union, 2024).

Заклучение

Актът за ИИ има голям потенциал да се превърне в световен регламент, ако законодателите се съобразят с няколко неща. На първо място трябва да се избегне дословният препис поради съществуването на различия в социалните и икономическите политики на различните държави. На второ място е необходимо да се засили вниманието върху изграждането на закона чрез подход, основан на риска и да се следи за потенциални бъдещи рискове, които своевременно да бъдат обхванати от нормата. На трето място се наредва свръхрегулирането, което води до дублиране на дефиниции, процедури и структури. Новият закон трябва да бъде водещ акт, който да намери

адекватно имплементиране в останалите нормативни и стратегически документи, регламентиращи ИИ. Трябва да се отбележи, че законодателят е отчел динамиката на дигиталната трансформация и навлизането на ИИ, както и нуждата от адаптивност на закона, като е предвидил възможност за своевременна актуализация и промяна на разпоредби в случай на нужда.

Използвани източници

- Alhosani, K., & Alhashmi, S. (2024). Opportunities, challenges, and benefits of AI innovation. *Discover Artificial Intelligence*, 4(18), 1-19.
doi:<https://doi.org/10.1007/s44163-024-00111-w>
- Almada, M. (2025, 01 05). The EU AI Act in a Global Perspective. *Handbook on the Global Governance of AI* (Furendal & Lundgren, eds, Edward Elgar 2025 forthcoming), 1=25. Retrieved from
https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=5083993
- Almada, M., & Radu, A. (2023). The Brussels Side-Effect: How the AI Act Can Reduce the Global Reach of EU Policy. *German Law Journal*, 1-18.
doi:10.1017/glj.2023.108
- Bas, G., Salinas, C., Tinoco, R., & Sevilla, J. (2024). The EU AI Act: A pioneering effort to regulate frontier AI? *Inteligencia Artificial*, 27(73), 55-64. doi:10.4114/intartif.vol27iss73pp55-64
- Berryhill, J., Heang, K. K., Clogher, R., & McBride, K. (2019). HELLO, WORLD: ARTIFICIAL INTELLIGENCE AND ITS USE IN THE PUBLIC SECTOR. *OECD Working Papers No. 36, Public Governance*. Paris: OECD Publishing. doi:<https://doi.org/10.1787/726fd39d-en>
- Bradford, A. (2015). The Brussels Effect. *Northwestern University School of Law*, 107(1), 1-68. Retrieved 10 05, 2024, from
<https://scholarlycommons.law.northwestern.edu/nulr/vol107/iss1/1>
- Ebers, M. (2024, 06 19). Truly Risk-Based Regulation of Artificial Intelligence - How to Implement the EU's AI Act. *SSRN*, 1-31.
doi:<http://dx.doi.org/10.2139/ssrn.4870387>
- European Commission, D.-G. f. (2018, 04 25). EUR-Lex Document 52018DC0237 Artificial Intelligence for Europe. Retrieved 09 17, 2024, from An official website of the European Union: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/en/ALL/?uri=CELEX:52018DC0237>
- European Commission: Directorate-General for Communications Networks, Content and Technology. (2020, 04 08). Assessment List for Trustworthy Artificial Intelligence (ALTAI) for self-assessment. Brussels: Publications Office of the EU. doi:10.2759/002360
- European Parliament, Council of the European Union. (2016, 04 26). EUR-Lex Document 32016R0679 GDPR. Retrieved from An official website of the European Union: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>

- European Parliament, Council of the European Union. (2024, 06 13). EUR-Lex Document 32024R1689 AAI. Retrieved 09 17, 2024, from An official website of the European Union: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32024R1689>
- Gesk, T. S., & Leyer, M. (2022). Artificial intelligence in public services: When and why citizens accept its usage. *Government Information Quarterly*, 39(3), 1-12. doi:<https://doi.org/10.1016/j.giq.2022.101704>
- Gstrein, O. J., Haleem, N., & Zwitter, A. (2024). General-purpose AI regulation and the European Union AI Act. *Internet Policy Review*, 13(3), 1-26. doi:10.14763/2024.3.1790
- Joint Research Centre (European Commission). (2023). Artificial intelligence for the public sector. Luxembourg: Publications Office of the European Union. doi:10.2760/91814
- Krause, D. (2025, 03 17). The EU AI Act and the Future of AI Governance: Implications for U.S. Firms and Policymakers. doi:<http://dx.doi.org/10.2139/ssrn.5181797>
- Mondschein, C. F., & Monda, C. (2018). Chapter 5: The EU's General Data Protection Regulation (GDPR) in a Research Context. In P. Kubben, A. Dekker, & M. Dumontier, *Fundamentals of Clinical Data Science* (pp. 55-71). Maastricht: Springer, Cham. doi:https://doi.org/10.1007/978-3-319-99713-1_5
- Peschke, S. G., & Peschke, L. (2022). ARTIFICIAL INTELLIGENCE AND THE NEW CHALLENGES FOR EU LEGISLATION. *Yıldırım Beyazıt Law Review*, Prof. Dr. M. Fatih UŞAN'a Dekanlıkta 10. Yıl Anısına Teşekkür Armağanı(2022-2), 1267 - 1292. doi:<https://doi.org/10.33432/ybuhukuk.1104344>
- Turing, A. M. (1950, October 01). I.—COMPUTING MACHINERY AND INTELLIGENCE. *MIND*, LIX(236), 433–460. doi:<https://doi.org/10.1093/mind/LIX.236.433>
- Ufert, F. (2020). AI Regulation Through the Lens of Fundamental Rights: How Well Does the GDPR Address the Challenges Posed by AI? *European Papers*, 5(2), 1087-1097. doi:10.15166/2499-8249/394
- ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ. (2020, 02 19). Eur-lex БЯЛА КНИГА за изкуствения интелект — Европа в търсене на високи постижения и атмосфера на доверие. Retrieved 10 03, 2024, from Официален уебсайт на Европейския съюз: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/HTML/?uri=CELEX:52020DC0065>

СТОПАНСКА АКАДЕМИЯ „Д. А. ЦЕНОВ“ - СВИЩОВ

НАУЧНИ ИЗСЛЕДВАНИЯ
НА ДОКТОРАНТИ

ГОДИШЕН
АЛМАНАХ

Том XVII, 2024 г.
Книга 20

Том XVII, 2024

Книга 20

Академично издателство
„ЦЕНОВ“ - Свищов

РЕДАКЦИОНЕН СЪВЕТ:

Доц. д-р Пепа Стойкова – главен редактор
Доц. д-р Красимира Славева – зам.-главен редактор
Доц. д-р Ваня Григорова
Доц. д-р Христо Сирашки
Доц. д-р Петранка Мидова
Доц. д-р Николай Нинов
Доц. д-р Евелина Парашкевова-Великова
Доц. д-р Венцислав Вечев
Доц. д-р Стела Касабова

Екип за техническо обслужване:

Анка Танева – Стиллов редактор
Ст. преп. Иванка Борисова – Стиллов редактор на английски език
Елена Генчева – Технически секретар

ISSN 1313-6542

Съдържание

Студии

Иван Росенов Митков

ПРОГНОЗИРАНЕ НА ТЪРСЕНЕТО НА БЪРЗООБОРОТНИ СТОКИ:
СРАВНИТЕЛЕН АНАЛИЗ НА КЛАСИЧЕСКИ И МОДЕРНИ МАШИНИ
АЛГОРИТМИ5

Йордан Николаев Колев

УПРАВЛЕНСКО-АДМИНИСТРАТИВНИ АСПЕКТИ
НА ПРИЛОЖЕНИЕТО НА ИНТЕГРИРАНИТЕ
ТЕРИТОРИАЛНИ ИНВЕСТИЦИИ30

Ненко Василев Василев

АКТУАЛНИ ТЕНДЕНЦИИ В МАШИНОСТРОЕНЕТО –
ПОТЕНЦИАЛ ЗА РАСТЕЖ47

Нина Иванова Герганова

ИНОВАЦИИ И ИКОНОМИЧЕСКИ РАСТЕЖ В КРИЗИСНА СРЕДА:
ВЪЗМОЖНОСТИ И ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВА78

Станимира Димитрова Томова

УПРАВЛЕНИЕТО НА ЗДРАВНИТЕ ГРИЖИ КАТО ЕЛЕМЕНТ
НА ЗДРАВНАТА СИСТЕМА99

Цветомира Георгиева Велева

ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВА ПРЕД ДИГИТАЛНАТА
ТРАНСФОРМАЦИЯ НА БАНКОВИЯ СЕКТОР В БЪЛГАРИЯ125

Статии

Abrar Ashraf

LEVERAGING DIGITAL TWINS FOR ECOSYSTEM RESTORATION
AND BIODIVERSITY CONSERVATION IN THE GREEN
ECONOMY FRAMEWORK.....155

Ахмед Куйтов

ФИНАНСОВИ МОДЕЛИ ЗА УСТОЙЧИВО РАЗВИТИЕ
НА МЛАДЕЖКИ ПРОСТРАНСТВА170

Боряна Руменова Пейчева

ДИГИТАЛНИ АСПЕКТИ НА ИКОНОМИЧЕСКАТА
ФУНКЦИЯ В МИТНИЧЕСКИЯ КОНТРОЛ184

Василена Щерева Кръстанова ПОДХОДИ ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ИКОНОМИЧЕСКИТЕ КРИЗИ В ХОТЕЛИЕРСКОТО ПРЕДПРИЯТИЕ	200
Ивайло Георгиев Македонски ПАРАЛЕЛ МЕЖДУ БЮРОКРАТИЧНИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ ПРЕДИ И СЕГА. ВЪЗМОЖНОСТ ЗА ИЗГРАЖДАНЕ НА "ИДЕАЛНАТА ОРГАНИЗАЦИЯ"	211
Йордан Стефанов Генов АСПЕКТИ НА ЕЗИКОВАТА КУЛТУРА КАТО ЧАСТ ОТ КОМУНИКАТИВНИТЕ УМЕНИЯ В КОНТЕКСТА НА ПРЕНОСИМИТЕ КОМПЕТЕНЦИИ	220
Камелия Кирилова Ангелова ЕВРОПЕЙСКА НОРМАТИВНА РЕГЛАМЕНТАЦИЯ НА ПРИЛОЖЕНИЕТО НА ИЗКУСТВЕНИЯ ИНТЕЛЕКТ	234
Маргарита Емилова Кръстева НЕДОСТИГ НА ЛЕКАРСТВА В ЕС - ГЕНЕЗИС НА ПРОБЛЕМА И ВЪЗМОЖНИ РЕШЕНИЯ	243
Марин Георгиев Герганов ВЛИЯНИЕ НА АУТСОРСИНГА НА ИНФОРМАЦИОННИ ТЕХНОЛОГИИ ВЪРХУ ДИГИТАЛНАТА ТРАНСФОРМАЦИЯ НА БИЗНЕС ОРГАНИЗАЦИИТЕ	254
Мария Петрова Дачева ТЕНДЕНЦИИ ВЪВ ФАСИЛИТИ МЕНИДЖМЪНТА В БЪЛГАРИЯ.....	267
Никола Иванов Николов ТЕМАТИЧЕН ОБЗОР НА ИЗСЛЕДВАНИЯТА НА ИНФЛАЦИОННИТЕ ПРОЦЕСИ В БЪЛГАРИЯ	279
Пенка Стефанова Чернаева ИЗКУСТВЕНИЯТ ИНТЕЛЕКТ: ПОМОЩНИК ИЛИ ЗАПЛАХА ЗА "МИДЪЛ МЕНИДЖМЪНТА" ПРИ ВНЕДРЯВАНЕ НА ИНФОРМАЦИОННИ СИСТЕМИ ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА АГРОБИЗНЕСА.....	289
Росен Здравков Тумбев СТРЕС НА РАБОТНОТО МЯСТО И ЕМОЦИОНАЛНА ИНТЕЛИГЕНТНОСТ НА МЕНИДЖЪРА	301
Румяна Божидарова Георгиева КОМПЕТЕНЦИИ ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ПРОЕКТИ В СИСТЕМАТА НА ПРЕДУЧИЛИЩНОТО ОБРАЗОВАНИЕ	312
Сиана Пламенова Спасова ДИВЕРСИФИКАЦИЯ НА ТУРИСТИЧЕСКИЯ ПРОДУКТ ЧРЕЗ ОРГАНИЗИРАНИ СЪБИТИЯ	322